

Η ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΓΙΟΡΤΗΣ (Ματθ. 1, 1-25)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στην Ανέζα, στις 21/12/1997)

1. Όλοι έτσι κάνουν

Σε λίγες μέρες έχουμε την αγία εορτή της Γεννήσεως του Κυρίου μας Ιησού Χριστού στον κόσμο. Ήλθε στον κόσμο για μας και για τη σωτηρία μας. Και εμείς, όσο και αν είμαστε άνθρωποι απλοί, όσο και να είμαστε άνθρωποι χωρίς γνώση και χωρίς αυστηρή πνευματική ζωή, ακόμη και όταν είμαστε πνευματικά αδιάφοροι και αλειτούργητοι και αλιβάνιστοι, ακόμα και τότε όταν πλησιάζουν τα Χριστούγεννα κάνουμε ένα σωρό προετοιμασίες. Ετοιμάζουμε γλυκά, ετοιμάζουμε ωραία ρούχα, στολίζουμε το σπίτι. Γιατί θέλουμε την ημέρα αυτή να την ζήσουμε λίγο διαφορετικά. Ανάβουμε το καντηλάκι μας, ενώ τις άλλες ημέρες το ξεχνάμε. Κάνουμε την προσευχή μας και παρακαλούμε τον Κύριο και σωτήρα μας Ιησούν Χριστό να μας δώσει περισσότερη χαρά απ' ό,τι έχουμε τις άλλες ημέρες της ζωής μας και να την κάνει πιο σταθερή και πιο μόνιμη.

2. Η φυσική δυσωδία υποφέρεται, η πνευματική όχι

Όλα αυτά είναι καλά και γίνονται εις δόξαν του Κυρίου μας. Αλλά πρέπει να κάνουμε και κάτι περισσότερο. Ποιό είναι αδελφοί μου;

Όταν ο Χριστός επρόκειτο να γεννηθεί, η Παναγία μητέρα Του πήγαινε στην Βηθλεέμ μαζί με τον δίκαιο Ιωσήφ για να απογραφούν. Και αναζητούσαν κατάλυμα για να διανυκτερεύσουν. Αλλά δεν βρήκαν πουθενά τόπο. Δεν τους δέχθηκαν πουθενά. Και κατέληξαν σε ένα σπήλαιο, σε ένα μαντρί γεμάτο από κοπριές ζώων. Γεμάτο βρώμα και δυσωδία. Φυσική δυσωδία, από το ζώα. Φαίνεται ήταν θέλημα Θεού αυτό, γιατί δεν έπρεπε η Παναγία να γεννήσει τον Υιό του Θεού σε κάποιο σπίτι που θα βρωμούσε από δυσωδία αμαρτιών. Και προτίμησε ο Υιός του Θεού που ήλθε στον κόσμο για να γεμίσει τα παιδιά του τα παραστρατημένα με την χάρη του Αγίου Πνεύματος, να γεννηθεί τότε σε τόπο γεμάτο με την βρώμα των ζώων, την φυσική, παρά να γεννηθεί σε σπίτι

που θα βρωμούσε από την δυσωδία την πνευματική των αμαρτιών και των παθών των ενοίκων τους.

Αλλά τι παράξενο! Μόλις ο Υιός του Θεού έκανε την εμφάνισή του στον κόσμο, «έγινε ουρανός το σπήλαιο, και θρόνος χερουβικός η Παναγία». Και η φάτνη μέσα στην οποία τον έβαλαν, έγινε και αυτή ουρανός και θρόνος και εγέμισε το σπήλαιο από αγίους αγγέλους που δόξαζαν τον Θεό και έλεγαν: «Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη εν ανθρώποις ευδοκία».

3. Γίνεται ο σταύλος ουρανός

Είπε ο άγγελος στον άγιο και δίκαιο Ιωσήφ: «Θα γεννήσει η Μαρία ένα παιδί και θα το ονομάσεις Ιησού». Η λέξη «Ιησούς» σημαίνει σωτήρας, σωτηρία σημαίνει. Αυτό το παιδί, ένα μωρουδάκι μόλις που γεννήθηκε, θα σώσει τον λαό Του. Γιατί ο κόσμος όλος είναι λαός Του. Είμαστε δικοί Του. Ανήκουμε σ' αυτόν. Από την εποχή που έπλασε τον πατέρα μας τον Αδάμ σ' αυτόν ανήκουμε. Αυτός είναι ο Κύριος, ο Βασιλέας μας, ο σωτήρας μας. Αυτός θα σώσει τον λαό Του από την λάθος πορεία που έχει πάρει και θα τον ξαναφέρει στην ζωή της χαράς και της ειρήνης και στην αιώνια ζωή της Βασιλείας του.

Τι καλά που θα ήταν να φροντίζαμε και εμείς να κάνουμε τον σταύλο, το σπήλαιο της καρδιάς μας, με την παρουσία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, ουρανό και θρόνο. Τι ωραία που θα ήταν, αν με την ίδια φροντίδα που κάνουμε τις κοσμικές προετοιμασίες για τα Χριστούγεννα προετοιμάζαμε τον εαυτό μας να γίνει κατοικητήριο του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, διώχνοντας από μέσα μας την αδιαφορία. Και σταματώντας να ισοπεδώνουμε την ψυχή μας για λίγα ψίχала αμαρτίας; Ή μήπως δεν είναι αυτό η χειρότερη πνευματική ισοπέδωση; Αυτό δεν κάνουμε όταν την καλωσύνη και την αγάπη τις εκτιμάμε ίσα με την αρπαγή; Και την εγκράτεια και την σεμνότητα, ίσα με την διαφθορά και την πορνεία;

Με τέτοιες τοποθετήσεις πώς να μην είναι η ψυχή μας σπήλαιο; Πώς να μην είναι σταύλος;

Το πρώτο που πρέπει να κάνουμε είναι να τα τοποθετήσουμε σωστά τα πράγματα μέσα μας. Να αποστραφούμε την αμαρτία. Να την μισήσουμε. Και μετά να σηκώσουμε τα χέρια προς τον Χριστό, τον ενανθρωπίσαντα Κύριό μας και να του πούμε: «Χριστέ μου, σωτήρα του κόσμου ελέησέ με και δυνάμωσέ με, με την χάρη του Παναγίου σου Πνεύματος, να νικήσω την αμαρτία. Για να γίνω και εγώ άξιος να μπει μέσα μου». Πώς θα μπει ο Χριστός μέσα μας;

Με την Θεία Κοινωνία, αδελφοί μου. Που είναι το σώμα Του και το αίμα Του. Και όποιος το τρώγει, καθαρίζεται από κάθε αμαρτία. Ξέρετε τι κρίμα είναι να φάχνουμε να βρούμε τον Χριστό, εκεί που δεν είναι; Και ξέρετε τι κρίμα είναι να τον έχουμε μπροστά μας και να τον ξεχνάμε;

4. Να τι ζητά ο Χριστός

Κάποια φορά ήταν ένας μεγάλος άγιος της Εκκλησίας, ο άγιος Ιερώνυμος είχε γονατίσει μέσα στο σπήλαιο της Βηθλεέμ, δίπλα στο σημείο που γεννήθηκε ο Χριστός. Τώρα είναι Εκκλησία εκεί. Το σημείο που γεννήθηκε ο Χριστός, το δείχνουν μέσα στην Εκκλησία με ένα μεγάλο αστέρι. Εκεί λοιπόν δίπλα γονατιστός, ο άγιος Ιερώνυμος, παρακαλούσε τον Χριστό και του έλεγε: «Ελέησέ με Χριστέ μου, λυπήσου με εμένα τον δούλο σου». Και βλέπει ξαφνικά μπροστά του τον Χριστό και του λέει:

-Ιερώνυμε, καλά με παρακαλείς, αλλά τι δώρο θα μου κάνεις;

Λέει ο άγιος:

-Τι να σου κάνω Χριστέ μου; Ό,τι είχα και δεν είχα, τα άφησα για σένα. Ήμουν στη Ρώμη άρχοντας και ήρθα δω πέρα και είμαι στη άκρη του κόσμου καλόγηρος. Από πλούσιος έφτασα να μην έχω τίποτε απολύτως. Και τις ιδέες μου, τις άφησα για σένα. Και τις πεποιθήσεις μου τις άφησα για σένα. Τίποτε δεν κρατώ.

-Κάτι κρατάς, του λέει, Ιερώνυμε. Θέλω να μου το δώσεις και αυτό.

-Τι είναι αυτό Κύριε μου; Ποιό είναι αυτό που γυρεύεις και το 'χω κρατήσει ακόμα;

Του λέει ο Χριστός:

-Τις αμαρτίες σου, τις αμαρτίες σου.

-Και τι τις θέλεις Χριστέ μου τις αμαρτίες μου; Τι τις θέλεις; Ρώτησε με απορία ο άγιος Ιερώνυμος.

Του απάντησε ο Χριστός:

-Να τις συγχωρήσω. Να τις σβήσω, για να μην σε βαρύνουν πια.

Ακούγοντας τα λόγια αυτά, ο άγιος Ιερώνυμος, ξέσπασε σε κλάματα και είπε: «Δόξα σοι Κύριε. Δόξα σοι Κύριε, που ήρθες από ευσπλαγχνία στον κόσμο και για μας. Για να σώσεις και εμένα τον αμαρτωλό με το έλεός σου, με την αγάπη σου και με την χάρη σου. Δόξα στη φιλανθρωπία σου, που σε έκανε να κατεβείς στον κόσμο και να γεννηθείς στο σπήλαιο για μας. Έλα Χριστέ μου, και γεννήσου και στο δικό μου σπήλαιο, το σπήλαιο της καρδιάς μου. Έλα να με αγιάσεις εμένα και μαζί με εμένα και όλους τους γύρω μου ανθρώπους».

Τι καλό που θα ήταν αν κάθε πατέρας και κάθε μητέρα έκανε αυτή την προσευχή ταπεινά μέσα στην Εκκλησία.

5. Μια απόφαση και μια ευχή

Βαδίζουμε για την μεγάλη εορτή των Χριστουγέννων και μας χωρίζουν μόνο δυό ημέρες. Όμως δύο μέρες είναι αρκετές για να κάνεις στον εαυτό σου ανάπλαση και αναδημιουργία. Όστε την ημέρα των αγίων Χριστουγέννων να αισθανθείς ότι ο Χριστός είναι κοντά σου. Και με τα πνευματικά αυτιά να ακούσεις εκείνο που θα ακούς με τα σωματικά αυτιά από το στόμα του ιεροψάλτου. «Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη εν ανθρώποις ευδοκία». Και να αισθάνεσαι την ειρήνη του Χριστού, την ευδοκία Του, την καλωσύνη Του μέσα στην καρδιά σου.

Καλά Χριστούγεννα λοιπόν, γεμάτα από την χάρη, την ευλογία και την παρουσία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, που κάνει τη ζωή αληθινά χαρούμενη και ευτυχισμένη. Αμήν.-